

Παρουσίαση βιβλίου:

Σκότωσε τον Πατέρα

Σαντρόνε Ντατσιέρι

Εργασία της Μπουρνέλης Ελένης
Κουρκουτάς Ελεάννας
B2

Περίληψη:

Ένα παιδί εξαφανίζεται σ' ένα πάρκο έξω από τη Ρώμη. Λίγο πιο μακριά από το σημείο όπου το είδαν για τελευταία φορά, βρίσκεται νεκρή η μητέρα του, με βάνουσο τρόπο. Όλα δείχνουν πως ο δράστης είναι ο σύζυγος της γυναίκας, όμως τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται... Τότε, η αστυνομική υποδιευθύντρια Κολόμπα Καζέλλι αναλαμβάνει δράση, με πρωτοβουλία του αφεντικού της. Δεν είναι πια στην υπηρεσία εξαιτίας ενός τραγικού συμβάντος, και αυτό την αγχώνει. Θα χρειαστεί να δουλέψει διακριτικά στην υπόθεση, με την βοήθεια του Ντάντε Τόρρε, ο οποίος εξειδικεύεται στις εξαφανίσεις ατόμων και σε περιστατικά παιδικής κακοποίησης. Και εκείνος υπήρξε θύμα απαγωγής ως παιδί, και μεγάλωνε σε μία σιταποθήκη, ενώ όλοι νόμιζαν πως είναι νεκρός. Λόγω του απαγωγέα του, ο οποίος ήθελε να τον αποκαλούν 'Πατέρα', ο Ντάντε έχει μια διαταραγμένη προσωπικότητα, και κάποιοι τον θεωρούν παρανοϊκό. Η αποστολή των δυο τους, είναι να βρουν τον δράστη, όμως ο Ντάντε θα χρειαστεί να αντιμετωπίσει τον χειρότερό του εφιάλτη. Σύμφωνα με αυτόν, το παρόν συνδέεται με το παρελθόν: η ιστορία επαναλαμβάνεται. Η Κολόμπα μπορεί να έχει πραγματικά εμπιστοσύνη στον «σύμμαχό» της ή ο Ντάντε θα την παρασύρει σε ένα από τα παραληρήματά του;

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ:

Κολόμπα Καζέλλι:

Η Κολόμπα Καζέλλι, αστυνομική υποδιευθύντρια, με βεβαιωμένες κρίσεις πανικού και ανυπακοής, είναι μια δυναμική και πεισματάρια 32χρονη γυναίκα που καταφέρνει να υλοποιήσει τις επιθυμίες και τους στόχους της, οι οποίοι κυρίως εμπεριέχουν την σωτηρία των άλλων και την απονομή της δικαιοσύνης. Είναι σταθερή στις απόψεις της και, όσο αφορά την δουλειά της, καχύποπτη και πονηρή. Ακόμα, όταν κρίνει πως είναι αναγκαίο, δεν διστάζει να δείξει την σκληρότητά της. Πάντα λειτουργεί έξυπνα και βασίζεται τόσο στην σωματική της ακεραιότητα όσο και στην ικανότητα της να κοιτάζει τον κίνδυνο στα μάτια. Λόγω του τραυματικού γεγονότος, πολλές φορές αμφιβάλλει για τον εαυτό της αλλά στο τέλος δεν απομακρύνεται από το καθήκον της. Το τραύμα δεν άλλαξε μόνο την αυτοπεποίθηση της αλλά και την συμπεριφορά της προς τον κύκλο της, η οποία από εξωστρεφής και γεμάτη ενέργεια άλλαξε σε εσωστρεφής και ειρωνική.

Εξωτερικά είναι μια όμορφη γυναίκα με μαύρα μαλλιά, καταπράσινα μάτια και έντονα ζυγωματικά. Το πρόσωπό της παρομοιάζεται με πολεμίστριας και έχει μυώδες σώμα. Η Κολόμπα θεωρεί τον εαυτό της υπεύθυνο για ένα καταστροφικό και τραυματικό συμβάν στην Γαλλία καθώς έγινε εν ώρα καθήκοντος. Ως αποτέλεσμα η ψυχολογική της κατάσταση έχει αλλοιωθεί με κέντρο το μίσος προς τον ίδιο της τον εαυτό. Συγκεκριμένα πάσχει από έλλειψη ψυχραιμίας, τάσεις απομόνωσης, παρορμητικότητα και κυριότερα διαταραχή μετατραυματικού στρες και αποπροσανατολισμό αισθήσεων.

Ντάντε Τόρρε:

Ο Ντάντε Τόρρε είναι ένας λιγομίλητος νέος ο οποίος έχει ταλαιπωρηθεί ψυχολογικά και σωματικά: η απαγωγή του ήταν ο λόγος που έγινε τόσο καχύποπτος και εμμονικός με τις θεωρίες που φτιάχνει το μυαλό του. Αρκετοί τον χαρακτηρίζουν ως κυκλοθυμικό, αλλά και ευέξαπτο. Εχοντας μεγαλώσει σε μία σιταποθήκη η οποία τον κρατούσε μακριά από τον κόσμο, έμαθε να τρυπώνει στο μυαλό των ανθρώπων και να τους αναγνωρίζει ακόμα και από τον τρόπο που ανοιγοκλείνουν τα μάτια τους ή γέρνουν τους ώμους τους. Παράλληλα είναι αρκετά εσωστρεφής και για αυτό έχει αφιερώσει πολλές ώρες στο διάβασμα με αποτέλεσμα να έχει αρκετές γνώσεις για πολλά θέματα. Οι ελάχιστοι άνθρωποι, που είναι για εκείνον οικογένειά του, έχουν δει την πιο ευχάριστη πλευρά του χαρακτήρα του. Με εκείνους νιωθει άνετα να αστειευτεί και να συζητά για διάφορα θέματα πέρα από εκείνα της έρευνας. Επιπρόσθετα είναι μεγαλόψυχος και συμπονετικός, αφού αρκετές φορές βάζει τον εαυτό του σε δεύτερη μοίρα για το καλό των άλλων. Εξωτερικά είναι ξανθός με καστανά μάτια. Έχει αδυναμία στα σκούρα ρούχα αλλά και στις αντίκες, καθώς προσπαθεί να ανακτήσει τον χαμένο χρόνο, όταν δηλαδή ήταν όμηρος του απαγωγέα του. Έχει αρκετές φοβίες, οι οποίες τον κρατούν πίσω, αλλά προσπαθεί να το ελεγξει όσο το δυνατόν περισσότερο. Πιο συγκεκριμένα, είναι κλειστοφοβικός, καθώς οι κλειστοί χώροι τον κάνουν νευρικό και χάνει την αίσθηση του περιβάλλοντος. Ο ίδιος χαρακτηρίζεται ως "ο πιο λογικός από τους ανθρώπους", αφού μπορεί να διαβάσει τους ανθρώπους με τρομακτική ευκολία.

ΣΧΕΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ:

Ο Ντάντε και η Κολόμπα συναντήθηκαν και ήρθαν κοντά μέσω της υπόθεσης, συγκεκριμένα λόγω του Ρόβερρε, αστυνομικού διευθυντή. Εκείνος προέτρεψε την Κολόμπα να συμμετάσχει ξανά σε υπόθεση, ούσα εκτός υπηρεσίας, καθώς και να συνεργαστεί με τον Ντάντε, ο οποίος θα βοηθούσε στην “ανάγνωση” των κινήσεων και των εκφράσεων των ανθρώπων. Η υπόθεση ξετυλίχθηκε έτσι ώστε οι δυο συνεργάτες να εξελίξουν την σχέση τους από τυπική συνεργασία σε φιλία έχοντας απόλυτη εμπιστοσύνη μεταξύ τους, αίσθημα πρωτόγνωρο και σπάνιο και για τους δύο. Ειδικότερα, μοιράστηκαν μεταξύ τους τις σκοτεινές εμπειρίες τους και την αμοιβαία τους βαθιά επιθυμία για απελευθέρωση και δικαιοσύνη. Αυτό έγινε καθώς η υπόθεση ήταν πιο βαθιά και προσωπική από όσο πίστευαν. Οι δύο συνεργάτες σέβονται τα όρια του καθενός και θα έκαναν τα πάντα για να σώσουν ο ένας τον άλλον , ακόμα κι αν αυτό σημαίνει να αντιμετωπίσουν τους βαθύτερους τους φόβους.

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ:

Σαντιάγκο Ουρτάδο:

Πρώην μέλος της συμμορίας "κουτσίγιος". Έμπιστος -από τους λίγους- φίλος του Ντάντε. Είναι αυθόρμητος, άνετος και πάει ενάντια στους νόμους -γεγονός που έκανε την Κολόμπα να τον συλλάβει στο παρελθόν- αλλά παράλληλα αγαπάει τους φίλους του. Το γεγονός ότι είναι ειδήμων στην ηλεκτρονική πειρατεία "χάκινγκ" σε συνδυασμό με την χάρη που χρωστάει στον Ντάντε θα παίξει σημαντικό ρόλο στην εξυγίανση της υπόθεσης. Η Κολόμπα σε αντίθεση με τον Ντάντε δεν συγχωρεί αμέσως το ανάρμοστο παρελθόν του. Οστόσο αυτό σταδιακά θα αλλάξει.

Αλφρέντο Ρόβερε:

Αστυνομικός διευθυντής και έμπιστος φίλος της Κολόμπα. Έχει εμπειρία στο αστυνομικό τμήμα και ενδιαφέρεται τόσο για την απονομή της δικαιοσύνης όσο και για την επικράτηση του καλού. Ο ίδιος έταξε την Κολόμπα στη αστυνομική της καριέρα, την στήριξε περισσότερο από τον καθένα, έφερε τους δύο πρωταγωνιστές κοντά και βοήθησε αξιόλογα στην εξέλιξη της υπόθεσης. Όσο αφορά τον Ντάντε, εκείνος δεν συμπαθούσε ιδιαίτερα τον Ρόβερε.

Σαντίνι:

Υποδιευθυντής ανακριτικής υπηρεσίας. Ο ίδιος δεν ήταν συμπαθής σε κανέναν παρα μόνο στον συνεργάτη του τον Ντε Άντζελis λόγω της απότομης, ψυχρής και απόμακρης προσωπικότητας του. Έχει χάσει την ουσία της ζωής του με αποτέλεσμα να νιώθει την κάθε του μέρα τυπική. Ιδιαίτερη έχθρα έχει αναπτύξει με την Κολόμπα καθώς είναι προκατειλημμένος με εκείνη. Η ίδια ανταποδίδει φανερά την αντιπάθεια που έχει προς εκείνον. Ο Σαντίνι δεν είναι ιδιαίτερα συμπαθής ούτε στον Ντάντε. Προς έκπληξη όλων η υπόθεση φέρνει κοντά τους δυο "εχθρούς" και στέκεται δίπλα στην Κολόμπα όταν

Μάριο Τιρέλλι:

Ο Μάριο Τιρέλλι είναι ένας συνταξιούχος ιατροδικαστής, ο οποίος ασχολείται με την υπόθεση ως σύμβουλος, μιας και ήταν ένας εξαιρετικός επιστήμονας. Είναι αρκετά ευγενικός και πρόσχαρος, και για αυτό τον συμπαθούν όλοι. Η Κολόμπα μοιάζει να είναι φίλη του, καθώς την έχει βοηθήσει αρκετές φορές, από την αρχή της καριέρας της. Η Κολόμπα του οφείλει πολλά, καθώς για άλλη μια φορά την βοηθά στις έρευνες με το εξαφανισμένο παιδί. Για τον Ντάντε από την άλλη, είναι ένας αδιάφορος συνεργάτης της Κολόμπα, καθώς δεν είχε την ευκαιρία να τον συναντήσει αρκετές φορές.

Ντε Άντζελις:

Ο Ντε Άντζελις είναι ο εισαγγελέας, ο οποίος ασχολείται με την υπόθεση με το εξαφανισμένο παιδί. Θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε αλαζόνα, ενώ κρατά τυπικές σχέσεις με όλους εκτός από τον Σαντίνιο, ο οποίος του είναι αρκετά συμπαθής, αφού είναι ο πιο πιστός βοηθός του. Η σχέση του με την Κολόμπα είναι καθαρά συναδελφική, αν και κανένας από τους δύο δεν συμπαθεί τον άλλον. Όσον αφορά την σχέση του με τον Ντάντε, αν και είχαν συναντηθεί ελάχιστες φορές, ο εισαγγελέας

Μάσιμο Αλμπέρτι:

Ο Μάσιμο Αλμπέρτι είναι ένας νέος αστυφύλακας, ο οποίος είναι αρκετά ευγενικός και ειλικρινής. Σε αντίθεση με τους υπόλοιπους νέους στο σώμα, δεν προσπαθεί να δείχνει σκληρός και ικανός για μία ανώτερη θέση και αυτό τον κάνει αρκετά συμπαθή. Η σχέση του με την Κολόμπα, εκτός από συναδελφική, είναι μία σχέση εμπιστοσύνης και σεβασμού, αφού ο συγκεκριμένος αστυφύλακας βοήθησε αρκετά στις έρευνες των ηρώων. Ο Αλμπέρτι, θαυμάζει και τον Ντάντε λόγω του μυαλού του και της συνδυαστικής σκέψης

Ρομπέρτο Μινουτίλο:

δικηγόρος του Ντάντε και ένας από τους πιο παλιούς φίλους του. Ο Μινουτίλο εμφανίζεται ως το πρώτο άτομο που εμπιστεύεται ο Ντάντε. Είναι θερμός υπερασπιστής του και τον στηρίζει όταν κανείς δεν φαίνεται να τον πιστεύει. Ποτέ δεν του αρνήθηκε χάρη και πάντα βρίσκεται εκεί να τον διασώσει είτε ως δικηγόρος και είτε ως φίλος. Η σχέση του με την Κολόμπα είναι καθαρά τυπική, και αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι είναι οι δύο πιο κοντινοί άνθρωποι του Ντάντε την περίοδο αυτή

Η λύση του μυστηρίου:

Η εξιχνίαση της υπόθεσης δεν ήταν καθόλου εύκολη. Οι πρωταγωνιστές έπρεπε να δράσουν μυστικά, καθώς δεν ήταν επίσημη έρευνα. Και οι δυο τους, έπρεπε να φτάσουν στα όρια τους και να ξεπεράσουν κάθε ηθικό φραγμό. Η Κολόμπα, ως αστυνομικός, είχε αναλάβει τις στοιχειώδεις ανακρίσεις και τις συνομιλίες με τους ανθρώπους που εμπλέκονταν στην υπόθεση, ενώ ο Ντάντε απλώς παρατηρούσε την γλώσσα του σώματος τους αν και πολλές φορές οι σκέψεις του ξεπετάγονταν αυθόρμητα και αναστάτωνα τους παρευρισκόμενους. Με λίγα λόγια, ο Ντάντε ήταν το μυαλό της υπόθεσης αφού συνέδεε τα στοιχεία, ενώ η Κολόμπα η "βασίλισσα" στην πιο σημαντική, για αυτούς, παρτίδα σκάκι. Δεν έλλειπαν οι παρανομίες, όμως η λύτρωση για εκείνους, θα ερχόταν από την τιμωρία του δράστη, και για αυτό έκαναν ότι περνούσε από τα χέρια τους για να βγουν νικητές.

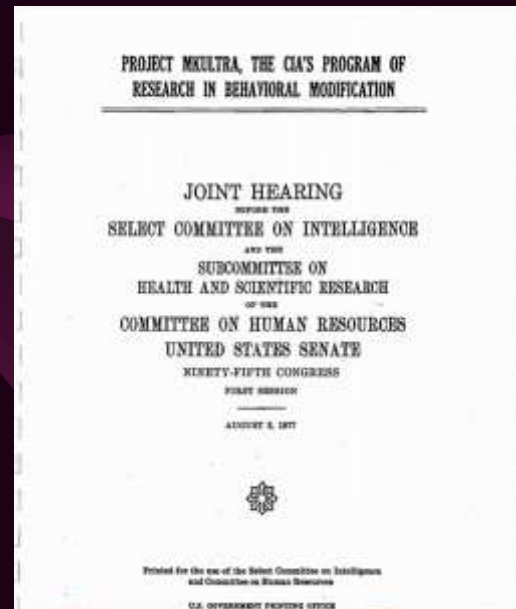


ΘΈΜΑΤΑ:

ΜΚULTRA:

Η CIA θέτει σε εφαρμογή τα μυστικά προγράμματα Mind Control (Έλεγχος μυαλού) με πειράματα σε ανυποψίαστους πολίτες της Αμερικής και του Καναδά. Σε αυτά τα πειράματα, που αποκάλυψε στα τέλη της δεκαετίας του '70 ο πρώην πράκτορας της CIA Τζον Μαρκς, χρησιμοποιήθηκαν ουσίες (όπως LSD) για την προώθηση της παράλογης σκέψης, ουσίες που μεταβάλλουν τη δομή της προσωπικότητας του ατόμου με σκοπό να εξαρτάται από άλλο άτομο, μέθοδοι που προκαλούν σοκ και σύγχυση για εκτεταμένες χρονικές περιόδους, μέθοδοι και ουσίες που επιφέρουν φυσική αναπηρία, όπως η παράλυση των κάτω άκρων, οξεία αναιμία και πολλά άλλα ακόμη. Γιατί όλα αυτά; Είναι η περίοδος του Ψυχρού Πολέμου.

Επρόκειτο για πολεμική προετοιμασία ώστε οι ΗΠΑ να είναι έτοιμες σε κάθε ενδεχόμενο να αντιμετωπίσουν τη σοβιετική και κινεζική απειλή θεωρώντας πως η KGB και αντίστοιχες κινεζικές μυστικές υπηρεσίες κατείχαν μεθόδους πλύσης εγκεφάλου και ελέγχου του ανθρώπινου ψυχισμού ή ο σχεδιασμός ήταν πιο μεγαλόπνοος; Μάλλον αυτό δεν θα το μάθουμε ποτέ. Όλα υποτίθεται πως ξεκίνησαν ως αντίδραση στα επιτεύγματα των κομμουνιστών πάνω στις τεχνικές «πλύσης εγκεφάλου». Επιπλέον, διεξάγονταν σε πάνω από 30 πανεπιστήμια και ιδρύματα. Το σχέδιο MK ULTRA είχε ήδη σταματήσει το 1973 μετά από διαταγή του τότε αρχηγού της CIA, Ρίτσαρντ Χελμς, ο οποίος έδωσε εντολή ώστε τα έγγραφα που αναφέρονταν στο σχέδιο αυτό να καταστραφούν. Παρ' όλ' αυτά ο Μαρκς κατόρθωσε να βρει ντοκουμέντα.



Αρχεία της MKULTRA

Other experiments were equally offensive. For example, heroin addicts were enticed into participating in LSD experiments in order to get a reward—heroin.

Perhaps most disturbing of all was the fact that the extent of experimentation on human subjects was unknown. The records of all these activities were destroyed in January 1973, at the instruction of then CIA Director Richard Helms. In spite of persistent inquiries by both the Health Subcommittee and the Intelligence Committee, no additional records or information were forthcoming. And no one—no single individual—could be found who remembered the details, not the Director of the CIA, who ordered the documents destroyed, not the official responsible for the program, nor any of his associates.

We believed that the record, incomplete as it was, was as complete as it was going to be. Then one individual, through a Freedom of Information request, accomplished what two U.S. Senate committees could not. He spurred the agency into finding additional records pertaining to the CIA's program of experimentation with human subjects. These new records were discovered by the agency in March. Their existence was not made known to the Congress until July.

The records reveal a far more extensive series of experiments than had previously been thought. Eighty-six universities or institutions were involved. New instances of unethical behavior were revealed.

The intelligence community of this Nation, which requires a shroud of secrecy in order to operate, has a very sacred trust from the American people. The CIA's program of human experimentation of the fifties and sixties violated that trust. It was violated again on the day the bulk of the agency's records were destroyed in 1973. It is violated each time a responsible official refuses to recollect the details of the program. The best safeguard against abuses in the future is a complete public accounting of the abuses of the past.

I think this is illustrated, as Chairman Inouye pointed out. These are issues, are questions that happened in the fifties and sixties, and go back some 15, 20 years ago, but they are front page news today, as we see in the major newspapers and on the television and in the media of this country; and the reason they are, I think, is because it just continuously begins to trickle out, sort of, month after month, and the best way to put this period behind us, obviously, is to have the full information, and I think that is the desire of Admiral Turner and of the members of this committee.

The Central Intelligence Agency drugged American citizens without their knowledge or consent. It used university facilities and personnel without their knowledge. It funded leading researchers, often without their knowledge.

These institutes, these individuals, have a right to know who they are and how and when they were used. As of today, the Agency itself refuses to declassify the names of those institutions and individuals, quite appropriately, I might say, with regard to the individuals under the Privacy Act. It seems to me to be a fundamental responsibility to notify those individuals or institutions, rather. I think many of them were caught up in an unwitting manner to do research for the Agency. Many researchers, distinguished researchers, some of our most outstanding members of our scientific community, involved in



Πιο συγκεκριμένα στοιχεία για την δράση τους, από τα ελάχιστα αρχεία που βρέθηκαν.

Φεμινισμός:

Οι ρόλοι των φύλων και οι αξίες του φεμινισμού παίζουν σημαντικό ρόλο στην υπόθεση. Συγκεκριμένα θίγονται στην αστυνομική καριέρα της Κολόμπα. Αρχικά δυσκολεύτηκε να μπει στο σώμα, γεγονός που δεν θα συνέβαινε χωρίς την βοήθεια του Ρόбере ο οποίος την αναγνώρισε για τις ικανότητες της. Όταν εντάχθηκε ήταν η μόνη γυναίκα στο τμήμα. Η ομάδα συνεχώς την χλεύαζε και πίστευε ότι ο μόνος λόγος που ο Ρόбере την αποδέχτηκε ήταν για δικό του όφελος. Ακόμα και όταν διακρίθηκε και κέρδισε σεβασμό, δεν ένωσε μέλος της ανδροκρατούμενης ομάδας. Αυτό επαληθεύεται από την καχυποψία που δεν παύει να υπάρχει εναντίον της. Η ίδια ακόμα αναγνωρίζει πως είναι δύσκολο για μια γυναίκα να βρίσκεται στο σώμα. Οστόσο αυτές οι προκαταλήψεις που αφορούν την θέση της γυναίκας διαψεύδονται από την ηρωικότητα και τις ικανότητες της Κολόμπα. Σε γενικότερο πλαίσιο, διαψεύδεται από την ηρωικότητα όλων των γυναικών του κόσμου.

Προκαταλήψεις:

Οι σκέψεις των ηρώων συχνά αποτυπώνονται στο βιβλίο, με αποτέλεσμα να έχουμε μια καλύτερη εικόνα για τον κάθε έναν. Όμως, ανάμεσα στις σκέψεις τους, μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε και κάποιες προκαταλήψεις. Για παράδειγμα, ο Ντάντε δεν συμπαθούσε τους αστυνομικούς: πίστευε πως δεν είναι αρκετά έξυπνοι για αυτή την δουλειά. Για αυτό στην αρχή αρνήθηκε να συνεργαστεί με την ηρωίδα. Όμως, και η Κολόμπα ήταν προκατειλημμένη με τον Σαντιάγκο, αλλά και με τον Σαντίνι: κρίνει και τους δύο από την αύρα που βγάζουν προς τα έξω, και δεν βλέπει την αληθινή προσωπικότητά τους. Βέβαια, στο τέλος, ο Ντάντε έχει αποκτήσει μια πολύ καλή φίλη, και κατάλαβε πως το επάγγελμα δεν έχει ιδιαίτερο ρόλο, αλλά και η Κολόμπα έχτισε μια καλύτερη σχέση με τους δύο προαναφερόμενους άντρες.

Ψυχικές διαταραχές:

{Η ψυχική ασθένεια είναι ένα μοτίβο σκέψης ή συμπεριφοράς, ή μια ανωμαλία η οποία προκαλεί πόνο ή και ανικανότητα, και η οποία δεν είναι αναπτυξιακά ή κοινωνικά καθορισμένη. Η ψυχική ασθένεια καθορίζεται γενικά από ένα συνδυασμό του πώς ένα άτομο αισθάνεται, ενεργεί, σκέφτεται ή αντιλαμβάνεται. Είναι δυνατόν να σχετίζεται με συγκεκριμένες περιοχές ή λειτουργίες του εγκεφάλου ή και του υπόλοιπου νευρικού συστήματος.} ~Από τη Βικιπαίδεια

Όπως αναφέραμε παραπάνω, και οι δύο πρωταγωνιστές πάσχουν από διαφορετικές ψυχικές διαταραχές, αφού και οι δύο έχουν μία τραγική ιστορία που τους έχει σημαδέψει. Η Κολόμπα φαίνεται να έχει την δυνατότητα να περιορίσει τις ουκ ολίγες κρίσεις πανικού, ενώ ο Ντάντε νιώθει αδύναμος να παλέψει με την σκοτεινή πλευρά του εαυτού του η οποία τον κρατά πίσω (αν και στην πάροδο του χρόνου, με την βοήθεια της πρωταγωνίστριας διακρίνεται μεγάλη εξέλιξη στην ψυχική του υγεία). Παρ' όλα αυτά, οι δυο τους κατάφεραν να κάνουν μια τεράστια πρόοδο στις έρευνες, πηγαίνοντας πίσω στον χρόνο, αναζητώντας τα θαμμένα μυστικά ολόκληρων δεκαετιών. Προς έκπληξη της αστυνομικής μονάδας, οι δύο "τρελοί" όπως τους χαρακτήριζαν, απέδειξαν πως οι ταμπέλες που βάζουμε στους ανθρώπους, δεν είναι τίποτα άλλο από κακίες και μικροπρέπειες των σωφρόνων ατόμων. Οι δύο ήρωες, μας έδειξαν πως κανείς δεν είναι τέλειος, και πως δειλός δεν είναι αυτός που λυγίζει, αλλά αυτός που δεν σηκώνεται.

Εθισμός:

Το θέμα των εθισμών θίγεται ιδιαίτερα στο βιβλίο μέσω των εμμονικών συνηθειών του Ντάντε. Ο ίδιος με σκοπό να ξεφύγει τις ανησυχίες και τις φοβίες που τον περιβάλλουν διαρκώς έχει υιοθετήσει συνήθειες που εξελίχθηκαν σε εθισμό, συγκεκριμένα, στην καφεΐνη και στο κάπνισμα. Η εξάρτησή του είναι τόσο έντονη που επηρεάζει την καθημερινότητα και τον τρόπο σκέψης του καθώς και την σωματική του υγεία. Η εγκληματικότητα όσον αφορά την υπόθεση συνδέεται άρρηκτα με τον εθισμό. Πίσω από τα βάνουσα εγκλήματα ελλοχεύουν προσωπικότητες οι οποίες έχουν ως στόχο ζωής ιδέες που καταπατούν κάθε είδος λογικής και για κανέναν λόγο δεν φεύγουν από το νου τους.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα:

Ο Σαντρόνε Ντατσιέρι γεννήθηκε στην Κρεμόνα της Ιταλίας το 1964 και, αφού εγκατέλειψε την καριέρα του ως σεφ, έγινε ένας από τους πιο αξιόλογους Ιταλούς συγγραφείς και σεναριογράφους. Διηύθυνε για χρόνια την περίφημη αστυνομική σειρά του εκδοτικού οίκου Mondadori με τα κίτρινα εξώφυλλα. Το 1999 κυκλοφόρησε το πρώτο του μυθιστόρημα "Attenti al gorilla", το οποίο ακολούθησαν πολλά άλλα, ανάμεσα στα οποία το "La cura del gorilla" (2001, στο οποίο βασίστηκε και η ομώνυμη ταινία με τον Κλάουντιο Μπίζιο) και το "La bellezza e un malinteso" (2010). Ως σεναριογράφος και headwriter έχει επιμεληθεί αρκετές εξαιρετικά επιτυχημένες σειρές, όπως οι "Squadra Antimafia", "Intelligence", "R.I.S. Roma".



Μερικές από τις κριτικές...

Απλά ένα αριστούργημα: για την διαπεραστικότητα της ιστορίας, την δημιουργία των χαρακτήρων που ποτέ δεν μπορείς να ξεχάσεις και τον τρόπο που ο συγγραφέας πιάνει τον αναγνώστη από τον λαιμό και δεν τον αφήνει, ακόμα και όταν το βιβλίο τελειώνει. -La Lettura

Το περίπλοκο, βασισμένο σε χαρακτήρες θρίλερ του Σαντρόνε Ντατσιέρι προσφέρει ένα συναρπαστικά σκοτεινό ταξίδι που μας οδηγεί σε ένα πραγματικά ικανοποιητικό τέλος. -crime scene

Ο Τόρρε και η Κολόμπα είναι πολλά παραπάνω από τους Μπόνι και Κλάιντ. Η σχέση τους είναι εύθραυστη και μοναδικά ντελικάτη. -Il Manifesto

Υπέροχο... μία ασταμάτητη, γεμάτη αδρεναλίνη νουβέλα, με μία τελική ανατροπή που αφήνει περιθώριο για σίκουελ. Μην σας εκπλήξει εάν το Σκότωση τον Πατέρα γίνει το επόμενο μεγάλο γεγονός στην διεθνή εγκληματική φαντασία -Booklist



Γιατί επιλέξαμε να παρουσιάσουμε ένα τέτοιο βιβλίο;

Το βιβλίο αυτό, διαφέρει κατα πολύ από τα συνηθισμένα αστυνομικά βιβλία στα οποία υπάρχει μόνο το θύμα, ο θύτης και το πρόσωπο που λύνει το μυστήριο. Στο συγκεκριμένο βιβλίο (όπως και στα επόμενα βιβλία της σειράς αυτής) τίγονται θέματα τα οποία είτε μας απασχολούν, είτε αποτελούν τροφή για σκέψη. Το περίπλοκο σενάριο είναι γραμμένο με ιδιαίτερη προσοχή και μελέτη, το διδακτικό περιεχόμενο του γεμάτο πληροφορίες που σε συνδυασμό με τις γεμάτες αδρεναλίνη ανατροπές μας τράβηξαν το ενδιαφέρον. Ωστόσο αυτό που μας έκανε να το αγαπήσουμε είναι οι υπέροχοι αυτοί χαρακτήρες και η μεταξύ τους χημεία.



Ευχαριστούμε για τον χρόνο σας!

Αλήθεια, ποιος νομίζετε πως είναι ο πατέρας;

